

J.F.

RODET SIFERNE

Nr. 1-83

Årsmøtet til Rød Ungdom i Trøndelag er nå avholdt. Det var et bra årsmøte som kunne oppsummere framgang i medlemstall og aktivitet. År valgte en ny ledelse med Per [redacted] som leder og på det første DS-møtet ble jeg, Claus [redacted] og Anne K [redacted] valgt til offentlige talsmenn.

År vedtok et nytt arbeidsprogram og beretning. Under debatten om arbeidsprogram ble forslaget som var lagt fram kritisert for å være for omfattende. Mange mente vi ikke ville greie så mange oppgaver og at vi måtte konsentrere oss om Rød Ungdoms landsmøte, rekruttering og valgkampen. Dette betyr også at hovedinnrettinga vil være internt arbeid frem til 1. mai. Vedtakene fra År står i dette nummeret av RS.

Under beretningsdiskusjonen ble det reist en debatt som lenge har stått i organisasjonen; hvilken ungdomsgruppe skal FU bruke til arbeidet mot? Alle var enige i at innrettinga på den videregående skolen med hovedvekt på gymnasia har vært riktig, men begrunnelsen var forskjellig. Noen la størst vekt på at på gymnasia går elevene i 3 år, mens andre la hovedvekt på at det der er større politisk interesse enn blant noen annen ungdomsgruppe. Men noen mente også at vi like godt kunne prioritere yrkesskolene og oppnå de samme resultatene. Dette er en viktig usikkerhet som vil ha stor betydning for hvordan vi tar oss Rød Ungdom i åra framover. Jeg skal derfor legge fram et forslag.

Med den økonomiske krisa som nå blir stadig verre så vil også klasse og sosiale skillar blant ungdommen tre klarere fram. Vi vil få en stor gruppe arbeidsledig ungdom som vil føle at dette samfunnet ikke har noe å gi dem. Arbeiderungdommen vil bli pressa av lønnsnedslag og trua av arbeidsløshet. Ofte finner vi disse ungdommene på fritidsklubbene og på gata.

leder:

Vi vil også ha en stor gruppe skoleungdom, spesielt gymnasiaster, som etter skolen vil stå bedre rusta med muligheter for jobb hvis de tar videre utdanning. En stor del av denne gruppa kommer fra det intellektuelle småborgerskapet. Noen mener da ut ifra dette at FU nå i større grad må prioritere arbeidet blant den ungdommen i samfunnet som er mest uttrykt; arbeidsløse og arbeiderungdom. Det er denne ungdommen som kjenner undertrykkings på kroppen og som ut ifra dette ønsker forandring av systemet.

Men her stemmer ikke teorien med dagens virkelighet. Det er et faktum at vår framgang kan spores tilbake til gymnasprioriteringa og at vi i nye større grad får gjennomslag for våre ideer der enn blant arbeiderungdommen og de arbeidsløse. Jeg tror hovedårsaken til dette er sånn: Skal du ta det skrittet og bli med i en organisasjon som har på programmet vopna revolusjon og sosialisme så krever det kunnskap om samfunnet som historie, filosofi, ideologier osv. Men denne kunnskapen kan du ikke få uten at du setter deg ned og leser bøker. Og nettopp dette er arbeiderungdommens og de arbeidsløses svake side, mens det er gymnasiasters og det intellektuelle småborgerskapets sterke side. Dette tror jeg er hovedårsaken i dag til at FU etter en stund har problemer med å holde på arbeiderungdom. (Og her tenker jeg ikke på sjølfproletariserte gymnasiaster).

Altså krever organisasjonen i praksis at du er teoretisk og intellektuelt interessert. Dette er også årsaken til at gymnasiastene utgjør en stadig større og mer stabil del av organisasjonen vår. De utvikler seg også raskere som ledere i RU.

Her står ofte motsetningene og jeg synes at mange i denne debatten lukker øya for virkeligheten og henfaller til "følelser" i ønsket om at vi skal og nå bli flere arbeiderungdommer i Rød Ungdom. Dette har også delvis ført til en sjølfornektende holdning

blant våre gymnasiaster; - "Vi kommer fra små-
borgerskapet og borgerskapet", "vi er de reelle ut-
støtte ungdommene - er det oss PU skal slåss
for?" Og så blir konklusjonen at vi må innrette
oss på den "virkelig undertrykte ungdommen".

Slike holdninger er svært uheldige. I verste
fall kan de føre til en oppsplitting av ungdommen
i to grupper, de som er opplyst og de som er
uslyst. I sammenheng med slike holdninger har ledere
av ulike størrelser i de ulike klasser og
standpunkter, at de har bestemt seg for å slåss
for de undertrykte i den 3. verden og for den
ungdommen som blir hardest rammet av krisen. At
de bruker sin virksomhet og erfaringer til å
framme solidaritet og ikke tilpasse seg den.
Vi må se på oss sjøl som ledere blant ungdommen
og se for vi på lengre sikt prøve og utvide
arbeidet til også arbeidsløse og unge arbeidere.
Jeg tror jeg at gymnasiastene alltid vil
ungjøre den viktigste delen av ungdommens
arbeid.

Og håper at dette innlegget kan starte
en debatt om disse sakene fordi det er av stor
strategisk betydning for klassen vi tenker og
for ungdommen i åre framover.

P. B.

Dead-line
neste
nummer
er
1. april.

RED.

fra [redacted]

1. BERETNINGA:

Først godkjente årsmøtet beretninga fra distriktstyret. Deretter ble dette tillegget vedtatt.

BERETNINGSTILLEGG

Årsmøtet i Trøndelag slutter seg til hovedlinjene i beretninga fra IS, men vi vil uttale følgende om ting det har vært berørt om i organisasjonen:

1) Etter en periode på to år med framgang så har det vært foreslått at vi bør stille større krav til medlemsopptak. Årsmøtet er uenig i dette og mener at vi må holde fast på linja om at enhver som stiller på lagsmøtene, betaler kontingent og arbeider etter evne må kunne bli medlem av Rød Ungdom.

Studiene i politisk økonomi har vist at den beste måten å skolere progressiv ungdom på er innafor organisasjonen. Derfor avviser årsmøtet forslag om at sympatisører må gjennomgå studierirkelen før de kan bli medlem av Rød Ungdom.

Årsmøtet mener også det er feil å innskjerpe kravene til medlemmene om strammere disiplin, alkoholforbud osv. fordi vi ikke oppfatter dette som noe problem i dag. Spesielt høsten og vinteren -82 viste at et flertall av medlemmene har hatt en høy aktivitet og gjort en flott innsats i å bygge opp Rød Ungdom.

2) Den siste tida har det også vært reist en debatt om sekterisme og masselinja til organisasjonen. Denne debatten kom etter kritikk av stilen og oppførselen til representanter fra GU-et i Nordland som var på en skolekonferanse i Trondheim.

Men også uorganiserte og sympatisører av Rød Ungdom har reist kritikk mot deler av vårt arbeid som vi må ta alvorlig. Noen synes vi bare er opptatt av de "store

1982

linjene" i skolepolitikken og arbeider for lite med mer nære problemer knytta til skolen.

Årsmøtet ser ikke på dette som noe stort problem, men en debatt om masselinja og sakterismen nå vil kunne styrke arbeidet vårt overfor uorganiserte og knytte dem nærmere til Rød Ungdom.

3) Studiene i politisk økonomi har drivi organisasjonen framover i vinter. De har ført til at medlemmene i større grad enn før forstår kapitalismens uløselige motsigelser, men også at sosialismen er vanskelig å bygge. Vi har forstått at vi ikke bare kan ta utgangspunkt i begreper som "frihet" og "likhet" og dermed drøne i vei om et bedre samfunn. Dette har blitt en styrke overfor andre politiske retninger som regner seg som sosialistiske og som vi ikke må miste. Vi må derfor sikre at nye medlemmer blir skolert i politisk økonomi og at debatten fortsetter rundt vår klassepolitikk. Vi mener dermed at den interne innstillinga vi hadde i høst og vinter var rett.

4) Når det gjelder forholdet mellom IS og distriktet så er det blitt reist kritikk om at det er blitt gjort for lite. Årsmøtet mener dette er feil, men dette arbeidet er fortsatt et problem for IS. I det nye arbeidsprogrammet må årsmøtet avklare hvor høyt dette området skal prioriteres neste år.

ARBEIDSPROGRAM — 1983

Trøndelag Rød Ungdom bygger denne planen på høstplanen fra i fjor og sentralstyrets vårplan for '83.

Hovedoppgaven i planen er å bygge Rød Ungdom. Det betyr at vi holder fast på prioriteringene fra i fjor. Vi vil bygge en organisasjon som kan bli en virkelig kraft i ungdomsmiljøene. Dette går selvsagt på bekostning av alle de viktige kampene som foregår nå, f.eks. mot krisa. Planen prøver å finne en balansegang mellom å styrke Rød Ungdom på lang sikt samtidig som vi driver revolusjonært arbeid i dag.

Planen holder fast ved at Rød Ungdom må bygges opp på og rundt de videregående skolene med hovedvekt på gymnas. Det store flertallet av ungdom mellom 16 og 18 går på skole. Skolemiljøene er forholdsvis stabile og mulighetene til politisk arbeid her er bra. Derfor er oppslutning på de videregående skolene helt avgjørende.

Denne planen gjelder for hele Trøndelag. Derfor må hvert lag prioritere mellom oppgavene og tilpasse planen til sin egen situasjon. Det alle lag likevel må sikre er hovedoppgavene:

- Landsmøte kampanja fra Februar til ca. 15. mai.
 - Sommerleir fra 15. mai til sommerleiren.
 - Valgkampen fra sommeren til valget.
- Verving blir hovedoppgave etter valget.

ORGANISASJONSARBEID

Målet i året som kommer blir å få lagene til å fungere som politiske og organisatoriske enheter. All erfaring

viser at noen få ildsjeler betyr alt i lagarbeidet. Derfor må vi styrke lagsstyrene sånn at de klarer å lede laga. Vi vil prioritere styrekurs i organisasjonshåndboka og legge vekt på å gjøre styrekonferansene gode. Konferanser, mellom IS og lagene må ellers styres med jevnlige situasjonsrapporter.

- + Styrekurs i Organisasjonshåndboka går inn i den ene av styrekonferansene.
- + Opprette 1 nytt lag i N-Trøndelag.
- + Røde Stjerne: 6 nummer i samme standard som det siste. Styrke redaksjonen.
- + 2 styrekonferanser i vår.
- + 2 IS-reiser til distriktet i vår.

STUDIER

Det blir ingen stor studie-kampanje i år. Sosialismedebatten før Landsmøtet og studier i kapitalismens krise blir de viktigste sakene.

- + Fortundsskole i politisk økonomi 23-24. april. Skolen blir i Trøndelag innrettet på unge folk, styrefolk og sympatisører.
- + Viktigste studieområde blir sosialismedebatten i forbindelse med landsmøtet. Materiale kommer fra sentralstyret.
- + Trondheim i vår: 1 intern videregående sirkel på Kapitalisme/Sosialisme.
- + Det opprettes en frivillig studiegruppe på Kapitalen etter valget.
- + Vi må jobbe for å få medlemmene til å abonnere på Klassekampen.

LANDSMØTET

Landsmøtet blir hovedoppgave hele våren.

- + Obligatoriske lag-rapporter i Februar, Mars og April.

VERVING

- +Målsetting: 30% netto økning.
- +Målsetting: Alle lag en sirkel i vår.
- +Målsetting: Alle lag en sirkel i vår.
- +Målsetting: Alle lag en sirkel i vår.
- +Målsetting: Alle lag en sirkel i vår.

SKOLE

... i skolearbeidet. Vi skal gjøre det beste ut av det vi har, og sørge for at elevene våre får en god utdanning. Vi skal også sørge for at elevene våre får en god utdanning. Vi skal også sørge for at elevene våre får en god utdanning.

... i Trondheim må vi gjøre for å sikre at elevene våre får en god utdanning. Vi skal også sørge for at elevene våre får en god utdanning. Vi skal også sørge for at elevene våre får en god utdanning.

... i perioden må vi styrke PUS gruppearbeid på skolene. Våre medlemmer må jobbe for elevenes velstand og helse. Vi skal også sørge for at elevene våre får en god utdanning.

... alle lag i distriktet må drive prosjektarbeid i et skolelag med målsetting støttesirkel og verving.

+Rød Ungdom prioriterer landsmøtene i NKS og YLI høyt. Medlemmer stiller til delegater der de har sjansen til å bli valgt, ellers støtter vi progressive delegater. Pute 80-flak skal deles ut på alle v.g.skoler i Trondheim.

- +Det skal opprettes yrkesskoleutvalg i Trondheim til høsten.
- +RU skal bruke sin innflytelse i elevorganisasjonene til å lage store nye aksjoner mot statbudsjettet.
- +Rød Ungdom i Trondheim skal ha skolekonferanse til høsten.

INTERNASJONALT

Rød Ungdom i Trondheim skal prøve å gjøre det internasjonale solidaritetsarbeidet denne perioden. Vi skal et spesielt ansvar for frigjøringsarbeid i Afghanistan fordi de står mot Sovjets ekspansjon. Vi må reagere raskere når noe skjer ute i verden, og sette i gang støttearbeid.

- +RU må være aktive for å hjelpe arbeidende i NKS og YLI.
- +RU må være aktive med de andre lagene i distriktet.
- +RU i Trondheim skal ta initiativ til en løst ungdomsakasje for Afghanistan-utvalget i Mars. Arbeidene skal være innrettet på skolene. Målsettinga må være å trekke inn nye folk/skoleelever i dette arbeidet sånn at ikke medlemmene i skolelaget blir mer belastet.

RV

Valgkampen blir hovedoppgave for hele RU fra sommeren til valget. +RU skal ha mange ungdomskandidater på listene, og høyt oppe. Jentekandidater må sikres. +Rød Ungdom i Trondheim lager et enkelt ungdomsprogram for sommerleiren. Dette skal sendes til distriktet.

• BU skal besøke alle videregående skoler på de plassene vi får i løpet av valgkampen.

• BU må prioritere på valgplakater på de v.g. skolene i høst. Det må utarbeides en skolevis plan for kampanjeaktiviteter på skolen.

• BU skal møte i skolevis på alle skoler på høst og våren.

• Valgkampen skal ha som hovedmål å få inn kandidater, men et viktig sidemål er å vinne til BU.

I MAI

• BU skal utarbeide et budsjett for mai i Trondheim og det skal utarbeides i distriktet.

• BU skal utarbeide dagen-lystlageret i Trondheim i forbindelse med 20-årsjubileet.

• Lokal primærvalgskampanje skal utarbeides og utarbeides i samarbeid med alle pålegg.

ARBEIDSLØSHET

• Et satsing i Trondheim skal ha arbeidsløshet som hovedtema.

• Måsettinger er nå å sette en interesseorganisasjon i gang (ikke B) i skoler og i arbeidsløshetspolitikk og lage et program til valgkampen. Opplytte krefter til arbeidsløse skole og andre.

SOMMERLEIR

• Høst vandretur for fylkeslag for dem som ikke har lyst kan dra på landsleir. DS har det politiske ansvaret mens Røres ordrer det praktiske.

• Vi skal mobilisere til landsleir.

• Presentvis like mange på leir i år som i fjor.

• DS skal arrangere vinterleir med skoleinn.

propaganda

• Distriktet: Alle har plikt 1 valgskole på hver side. Det skal utarbeides en plan for alle skoler der vi har fler enn ett medlem.

• BU må lage en BU-lystplakat i løpet av februar som brukes på propagandaturere.

• Vi må utarbeide skole og høst skolelag og skole i innlegg i lokalblad i løpet av våren.

• Propagandaarbeid opprettes i Trondheim med 3-4 pålegg.

• Opplysningsarbeid skal utarbeides. Lage rapporter til Rure 80.

• Lage programmer til BU-medlem. Hjelp til net å lage lysplakater. Propaganda er hovedoppgave for medlemmene i utvalget.

økonomi

• Avskrevet pålegg DS å reise en debatt i organisasjonen om mulighetene for å øke kontingenten pr. medlem fra 4 og ned til kvartal -83.

• Landsmøteavgiften skal dekkes gjennom:

- A) Innbetaling fra hver skole etter egne.
- B) DS/lagene må ta initiativ for å få dekket resten f.eks. Juppelag ved loddsalg e.l.l.

DS skal fordele måsettinger til lagene etter et budsjett og etter vurdering av lagenes betalingsvane.

Referent

[Faded handwritten notes and lists, possibly a membership list or administrative notes, including names and numbers.]

[Faded handwritten notes and lists, possibly a membership list or administrative notes, including names and numbers.]

APROPOS TARIFFOPPGJØR

ALTE KAMERAT

Lytt til hva alle de fornuftige

har sagt om løst av tariffoppgjøret

for å sikre

trykkeløst

og å sikre det beste resultatet

for

alle arbeidere og arbeidsgivere

og å sikre at løst av tariffoppgjøret

er det beste resultatet for alle

og å sikre det beste resultatet

for alle

og å sikre det beste resultatet

For alle

personer som ikke liker

å bli kalt kamerat

Av alle

DEBATT:

SOSIALISMEN

... og sier i forrige nr. av
 ...
 enn at tesen om at sosialismen/
 kommunismen er uunngeelig, må
 være feil", og: "Den eneste unnu-
 gselige faktoren jeg ser er 'kata-
 strofologier."
 -Var er ikke utviklinga av prod.-
 kraftene nok til at kapitalen må
 forandre seg? For da forandres jo
 produksjonsforholdene også?

Historia viser at feydalismens
 tenner som var jordbruk/handl-
 dinger/enkel vareproduksjon ble
 sprengt når fabrikkene tok over,
 og vi fikk en kapitalistisk
 vareproduksjon (som vi sier pro-
 duserer for å få mest mulig
 profitt.) Bondene ble så jaga bort
 fra gårdene og ble lønsslaver.
 De håndverkernes som klarte seg
 ble kapitalister, - de fattige
 mestrene og lærlingene ble lønns-
 arbeidere. De som hadde makta før,
 påseerne osv., måtte si fra seg
 makta til kapitalistene p.f.a. at
 disse måtte utvide markedet.

-Vi sier at det var utviklinga
 av produktivkraftene som var
 hovedårsaken til at feydalismen
 ble styrtet. Hva er hovedregelen
 for kapitalistene? Jo, mest mulig
 profitt.
 Men hvor kommer profitten ifra?
 Det eneste som lager merverdi er
 arbeidskrafta (menneskene).

GRUNNEN SJÅR SPREKKER
 UNDER KAPITALISTEN...

Maskinene skaper ikke verdi,- den blir betalt for sin verdi.

Arbeidskrafta derimot skaper mere verdi enn det den er verd.

Det vi vet er at profitten kommer fra arbeidskrafta som kommer fra produksjonen. (Arbeidskraften er et mer avansert begrep).

Indusjonen blir at hvis materialpriser kommer så langt at det blir utvinnings som producerer utslipet av varene vil verdien bli økt,- og med den verdien kommer den profitten.

Til slutt vil det være helt åpenbart at kapitalistisk samfunn, fordi det ikke lenger kan skape profitt.

Dette er langt, langt fram. For vi vet at kapitalistene gjør alt de kan for at profitten ikke skal synke. De kan f.eks. løse en krig som baserer produksjonsvidene. De får da et nytt marked som ikke er satmettet, og de kan produsere billigere og billigere.

Mer dette blir i fremtiden, vil kapitalen bli mer og mer utvinningsorientert, og det vil bli mer og mer avansert. Arbeidskraften er et mer avansert begrep enn arbeid og arbeidere. Det vil bli mer og mer avansert og mer og mer avansert.

Til slutt vil den britiske den Holf sier her: "Den sosialistiske er gjennomførbar på kort sikt. Det er bare å ta makta ut." Det er ikke "bare å ta makta". Ut i fra faget og produktivitetene er det greit, men det er den resten av verden; overbygning (kultur, ideologi osv.) er det ikke greit, overbygning er en viktig del av samfunnet oss,- så ikke kom her og løse indusjoner.

JA TIL

VI MÅ HA DEBATT OM MÅLPOLITIKKEN!

KVA ER.

Språkstriden er ein ideologisk strid. Ingen vil få direkte økonomisk utbytte eller automatisk større politisk makt av at ein språkbruk eller ein språkform får overtaket på den andre. Men det er ikkje med det sagt at ikkje språkstriden er voven inn i den sosiale striden, i klassekampen. Likeins med andre samfunnsleik kan vi finne klasseinteresser bak dei ulike hovudstandpunkta i språkstriden. For å forklare kva språkstrid og språkundertrykking er, koss han har utvikla seg, må vi vite litt om koss classesamfunnet har endra seg.

Makttilhøva i den herskande klasseblokk endra seg mot slutten av førre hundreåret. Den danske embetsklassen måtte sjå si politiske makt bli knust. I staden var det ein allianse mellom eit nasjonalt industriborgarskap og eit framvoksende småborgarskap i byane som dominerte det politiske og sosiale livet fram mot hundreårsskiftet.

Dei nye herskande kreftene i samfunnslivet så ingen grunn til å halde stivt på ein embetsmannskultur som høyrte Gansken til. I staden legg dei vegen open for fornying av språket, sånn at det blir tilpassa talemålet til denne nye herskande klassen. Den nye store klassemøttinga i første delen av dette hundreåret står mellom på den eine sida herskarblokkja av eit nasjonalt borgarskap og eit utvikla by-småborgerskap, og på den andre sida den raskt framvoksende arbeidarklassen. Men arbeidarklassen var dominert av eit sosialdemokrati som var og er sterkt kulturelt påverka av småborgarskapet.

Arbeidarrørelsa tar så over den politiske makta i landet under leiding av sosialdemokratiet. På same tid forsvann meir og meir dei nasjonale elementa til borgarskapet, og arbeidarklassen står framfor ei kraftig omforming.

Arbeidarrørelsa har stått for administreringa av industrisamfunnet i Norge og den sosialdemokratiske staten har vakte teittare saman med industrikapitalen, samtidig med at det gamle småborgarskapet held på å forsvinne.

Det er derfor i dag noko enkelt å sette eit skilje mellom "arbeidarkultur" og "borgarkultur" eller for den saks skuld "arbeidarspråk" og "borgarspråk" som hovudmøtsetning i kulturpolitikken. Skal vi snakke om dominerande herskarblokk i dag må det vera dei internasjonale kapitalinteressene saman med den svære delen av arbeidarrørelsa. Motestaden desires for utføring av ein felles politikk er staten.

På grunnlag av dette vil statsmakta sin språkbruk alltid vera den viktigaste. Språket blir brukt som eit ideologisk dekke, til å fortelje fakta på ein måte som tener dei herskande sine interesser. Konflikter blir gjort om til harmoni. Nedlegging av fabrikkar blir "strukturendring" og tvangsflytting blir "mobilitet".

Språket kan i mange tilfelle verke både manipulerande og tilsierande, både gjennom system og ordforråd. I dag er det t.d. mykje av informasjonen og kunnskapen frå styresmaktene som ikkje kjem fram til dei dei er mynta på fordi vanlige folk ikkje kan tolke innhaldet

KVEN - IKKJE KVA!

Skal det finnast språkundertrykking må det vera nokon som undertrykker og nokon som blir undertrukt. Når det gjeld kven som kan vera offer for undertrykking må det dreie seg om kven og ikkje kva. Offeret for undertrykkinga må vera personar. Språket i seg sjelv kan ikkje bli undertrykt, det er bare dei som bruker språket som kan bli utsett for ei ellefanna form for undertrykking.

Kven er det så som undertrykker kven og med kva for middel skjer undertrykkinga? I prinsippet kan alle øve opp evna til å manipulere med språket. Det er ikkje nokon bestemte sosiale grupper som kan bruke språket sånn, og andre ikkje sånn. Alle som har evne og vilje, kan det. I prinsippet er ikkje nynorsksbrukarar og målfolk eit hårstrå betre enn bokmåls- og riksmålsbrukarar. At dei i praksis er det kjem av at nynorsken p.g.a. ytre språkhistoriske vilkår ikkje har fått sjansen til å utvikle dei same tradisjonane. Her er det altså ein tradisjon å slåss i mot. Ein tradisjon er ingen person. Derfor er spørsmålet om kven som tener på denne tradisjonen? Det kan vi seie er byråkratar og politikarar som ved hjelp av språkbrukarane kan imponere, skjule ansvaret sitt, vera taktiske, tvetydige eller upresise.

PRESTISJEN

Prestisjen til eit språk avspeglar motsetningar mellom grupper t.d. interessene til kapitalistane står i motstrid til interessene til arbeidarklassen. Vi kan derfor analysere ut frå bokmålsdominansen at visse sosiale lag ser at det er til deires fordel at ein viss språkideologi får gjennomsyra kulturlivet i landet. Sitt økonomiske overtak og sin maktposisjon i samfunnet kan dei lettare få akseptert når deires språk blir oppfatta som det rettaste. Det gjør andre underlegne og avmektige. Det vi må gjera for å fjerne sånn undertrykking er å ta i frå innehavarane hegeemoniet og den offisielle velsigninga av det dei gjør. Vi må hindre at dei bruker statsapparatet og offentlige media til å formidle både ideologien og språkdominansen sin.

SKAL VI KLIPPE HÅRET AV ALLE?

Når vi i dag talar varmt om rette for alle til å sleppe til med sitt talemål, skal vi derfor og vera varsame med å ta i frå dei riksmåls talande den skriftspråkvarianten som passar for dei. Det vi må ta i frå dei er det privilegiet at deires bokmålsvariant i realiteten skal tenast som riksspråk.

Dermed kjem vi til at det er eit maktpolitisk poeng å ha ei trong riksnorm som ikkje gir friedom for eige val. d.v.s. skrive nærre din eigen dialekt. Sånn det t.d. er innfor den vide bokmålsnormalen i dag, kan riksmålsfolka få sitt språk praktisert som riksnorm, mens det folkelige bokmålet formelt har alle fridomar og rettar, men i praksis er uakseptabelt og får ikkje pusterom under denne liberalismen. Løysinga på dette problemet er å få ei trygg riksnorm som er demokratisk basert og obligatorisk gjennomført i statsapparatet. Dei skal tvingas inn i denne norma for at dei ikkje skal utøve språklig makt over andre. Andre skal derimot ha store fridomar gjennom sideformane i rettskrivinga.

IDEOLOGISK KARAKTER

Språkundertrykkinga er ofte vanskeligare å oppdage enn anna kuing. Det kjem av at ho har ideologisk karakter, det er tale om å innprege holdningar hos folk. Språkundertrykkinga skjer ved kulturell indoktrinering. Det er sjeldan snakk om undertrykking som klare lovbrott. At undertrykkinga skjer ved indoktrinering av holdningar, gjør at vi ikkje blir klar over at vi er undertrykte. Vi er ikkje klar over at vi er kua. Det er knekten som godtar at han er knekt og at herren er herre.

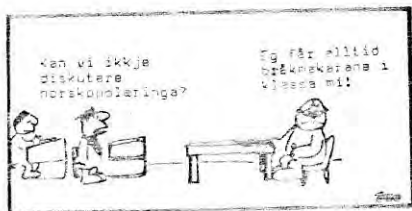
Målfolk og alle arbeiderklassene: Så ser det!

I ein situasjon der ein person får medveten om at hans eget språk er nødvendig får han eit behov for å oppvurdere sitt eget. Det er da viktig å vera klar over at det viktigaste er ikkje å markere ikkje-bokmål. For når ein oppdagar at bokmål ikkje er eins eget språk, vil ein gjerne markere avvik. Dermed står ein i fare for at ideologien har tatt innersvingen på ein. Vi trur vi er frigjorde, men så er det ein ny ideologi som gjer at ein ikkje oppdagar undertrykkinga.

ER NYNORSKEN FULLKOMMEN?

Mange vil innvende at vanlige folk heller ikkje kjenner seg heime i nynorsken, at den er kanskje enda meir ufolkelig enn bokmålet. Den viktigaste grunnen til at mange opplever akkurat dette, er at sterke krefter alltid har arbeidd for at det nettopp skal vera slik.

At hovudtanken i målreisinga er frigjering frå kuing og undertrykking er det dei færreste som veit. Denne fåkunna kan vi takke ein folkefiendtlig skole for. Skolen vi har i dag anderslår og forfalskar kva språkstriden egentlig dreier seg om.

Vi er klar over at nynorsken i dag på ingen måte er noko fullkomme språk for alle folkemålsbrukarar i landet. Dette er det viktig å slå fast. Men det er like viktig å vera klar over at det bare er det språkeynet og dei haldningane som det nynorske språket er tufta på som i framtida kan føre

16-
til ei virkelig språklig frigjering i dette landet. Når folkemålet både i tale og skrift har blitt noko ein kan ta i bruk utan å skjemst og med fast overtyding om at ein rører seg på trygg grunn, da har folket i dette landet fått sin språklige identitet. Maktar folk å fjerne undertrykkinga som hindrar dei i å ha ein språklig identitet, vil dei heller ikkje lenger bli eit så lett bytte for andre typar for undertrykking. Derfor ligg det farlig sprengstoff i språklig frigjering. Ein svart viktig ting ein får fram ved å sjå på saka på denne måten, er at språkundertykking eigenlig ikkje dreiar seg om språk, men undertrykking av folk og klassar. Dette tyder at når tale- og skriftspråket til vanlige folk i Norge i dag blir undertrykt, så må det skjonast som bare eitt av fleire middel til å halde folket nede.

"MÅL-GUFFEN"

Mål er makt

Når mål og makt gjer ektepekt,
så må me gje på målet akt!
For det er sant som so er sagt:
at MÅL ER MÅKT!

At pengane har styringsrett,
det har me sakte ofte sett.
Difor må me'kje taka lett
VÅR talerett!

Nett når det står om makt og mål,
me må'kje gje oss ro og tol,
men strida fyre Per og Pål
eitt eige mål!

Me har all rett, men veit det knapt
og trur no nett at me har tapt.
No gjeld det setje makt bak krav
- eit FOLKEHAV!

BU's NYE KVINNEIDEAL...

Mannfolk med kapital har i hele historien vokst seg sterke i sitt kvinnesat. Siste nummer av "Aktuell Rapport" beviser at historien enda ikke har endra seg. Paven beskriver med all sin pornofantasi og utgatte klisjeer, - Kvinnefrontens nye kvinneideal. Før var de svette, fette, kvise, illeluktende og ikke minst mænnehatende.

I dag har de inntatt en lekrere form, - med faste pupper og rumpe. "Men flø dere ikke for trolig; framdeles bolttrer mænns atet og mænneskeforakten seg bak disse velpolerte maskene." -Og kvinnefronten er stadig et sjekkested for siklende, lesbiske tanter.

En siste krampetrekring før mannsjåvinismens død, vil kanskje noen si. Jeg vil heller snu det; enda flere murstein fra folk som ser økte muligheter i krisetider til å utvide sin maktpyramide. For dette er virkelig krisestoff av

verste merke som faller rett i avmaktens tomrom. Lignende budskap, om enn ikke så klart uttrykt, ser de fleste av oss som tør å møte undertrykkelsen med åpne øyne.

- Selvstendige og politisk aktive kvinner er et resultat av lavpris på kjønnsmarkedet. Og egentlig er de ikke slik de framstiller seg; lekne er bare et spill for å kompensere for en manglende penis.

...end av naturlige kvinner står i forhold til menn, - ikke seg selv og sin kamp. Det mest groteske symptomet er homofili. Alt liv utåfor mannens sirkel er tårer over mislykket kropp og sjarm.

Denne "analysen" av kvinnekampen er ikke bare forbeholdt pornobla-der og høyrekvinner, men har også gravd rotter i -l-ernes ubevisst-het (forhåpentligvis ikke bevisst-het). Kvinnekamp kan vi prate om som avkobling fra krevende Marx-istiske studier, kanskje knytte neven forsiktig under bordet når vi leser om pornobøl og horekunde-aksjoner i KK under pausene. Og med litt rus og beger innabords kjemper kvinner og menn til og med samme kamp. Men er interesse-ne så fordømt like? Om de det hadde vært, så hadde det vært en selvfølge å bruke pol.øk.-studi-ene (f.eks.) til analyse av

KE - FØR..

..OG NÅ...

kvinnens møte med krise, - og ikke bare arbeidsfolk som rommer rela-tivt få kvinner.

Krise møter kvinner og menn med ulike våpen, noe som betyr at kampmidlene delvis må bli for-skjellige. Det betyr ikke at vi skal isolere oss på hver vår pol, men sammen finne den egentlige fienden og støtte hverandres kamp ut ifra det. Kvinnekamp er ikke noe vi skal ta oss tid til etter krisestudiene, men en helt selv-følgelig del av studiene.

Innafor RU sies det at kvinnene står sterkere idag; tar ordet i større forsamlinger, holder innledninger osv. Viktig, selvfølgelig, men hva er det vi da snakker om? I allefall alt annet enn kvinnekamp. Gro H. Brundtland representerer ikke kvinnene bedre enn det Kåre Willoch gjør. Vi løfter oss mot ei kake vi uanskyldende spør om å få smake på, uten å kreve halvparten på våre egne premisser.

Vi nærmer oss 8.mars som bl.a. Kvinnefronten står som arrangør for. Hvor mange av RU'erne er medlem av KF og deltar aktivt i utforminga av parolene f.eks.?

Jeg kjenner ingen. Og det verst er at de fleste innrømmer manglende medlemskap uten skam. Foran 1.mai derimot er det døden å ikke arbeide seg stressa innafor FFF.

Nei, skal vi først kaste opp på Leif Hagen & Co., hjelper det litt med noen skarve spyttklyser. Etsende magesyre er det eneste som dreper, til nød knebler.. Jeg veit magesyre er vanskelig å mobilisere på kommando, det krever øvelse og vilje.

Oppfordringen er gitt, og jeg krever reaksjon!.
Sees på 8.mars!

Her kommer et intervju med Ev (14) og J (15) som nettopp har blitt med i Rød Ungdom;

-Hvorfor ble du med på studiersirkel i RUF

E: Jeg ble tatt med av ei venninne.

J: Jeg ble spurt av noen fra Pionerene.

-Hva mener du var det mest interessante av det som ble tatt opp

E: Det vi tok opp om staten, særlig omnet om USA og Sovjet.

J: Det som ble tatt opp om forholdet mellom kapitalist og arbeider og hvordan pensjonsdelte seg mellom klasser.

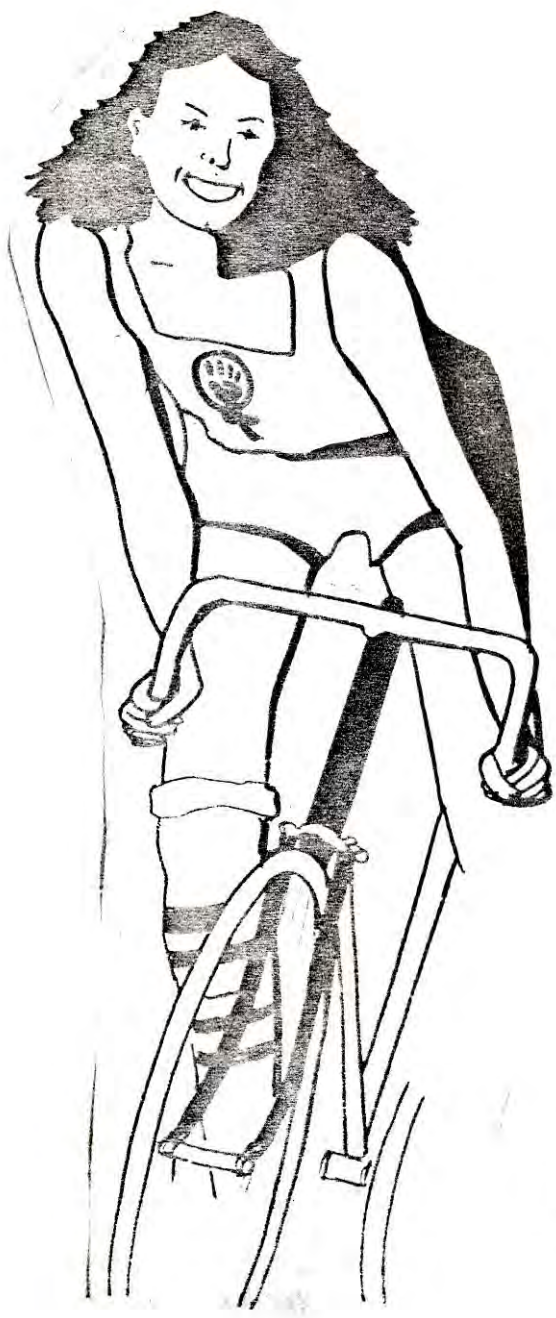
- Hvorfor ble du medlem av RUF?

E: Synes politikken virker ålre.

J: Fordi de andre på sirkelen er det.

- Har RU svart til forventninga

E: Bedre enn jeg trodde.

8.
M
A
R
S

